

darskih neprilicah, da se nekoliko odpočijemo ob svojem težavnem delu, zato pojdimo vsi gledat dogodivščinne snubceve, ki bi se rad ženili, pa jim ni za to. Pričite v prav obilnem številu!

Velika Nedelja. Tudi pri nas so dne 3. februarja t. l. podajali društveniki obračun v našem katoliškem društvu. Vršil se je ta dan občni zbor, pred katerim je bilo važno gospodarstvo zborovanje g. Alojzija Mihelčiča iz Celja o zavarovanju. Dvorana je bila zasedena in to skoro od samih mož. Sledili so izvajanjem in prav pridno posegali v debato. Mnogo jih je po predavanju ostalo še na občnem zboru, zanimajoč se še za delo društvnikov. Iz poročil smo posneli, da je delovanje društva zelo aktivno. Številne, skrbno in lepo podane igre ter neizmerno povečana knjižnica so vidne priče uspešnega delovanja odborikov, kakor tudi igralske družine, ki živujejo večere in same sebe, da zamorejo nuditi svojem lep duhovni užitek. Veliko priznanje pa gre g. Moravcu, predsedniku, in g. učitelju Kotniku, režiserju, ki sta duhovna voditelja tega društva. Z ozirom na to je ostal stari odbor z malimi spremembami. Izvedeli smo takrat tudi, da nam pripravljajo v novi dobi še mnogo lepega. Tako se nam obljublja eno poletno nedeljo zvečer »Izgubljeni sine« na prostem pred hišo g. Medika, a meseca julija pa na grajskem dvorišču »Skrivnost sv. maše«, od časa do časa pa še kakšno zanimivo in poučno predavanje. Vse domačine pa vabimo, da postanejo člani katoliškega bralnega društva, se v njem udeležujejo in izobrazujejo. Agilnim delavcem pa ključemo: Bog jim daj srečo in blagoslov tudi v bodoče!

Ljutomer. To nedeljo dne 24. t. m., popoldne ob pol 4. uri, ponovno vprizori Ljudska čitalnica v Katoliškem domu znano Linhartovo komedijo »Veseli dan ali Matiček se ženi«. Ta dan je ravno Matičkov god. Vsi, ki se želite iz srca nasmejati za letošnji predpust, ste vabljeni k tej predstavi. Tudi sosede vabimo ta dan v Ljutomer. Zveze z vlaki so ugodne. Za postni čas pa pripravljamo zopet nekaj resnega in nekaj povsem novega, kar se še sploh ni igralo na slovenskem odru.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Ali že veš, kaj bo pri nas v nedeljo dne 24. februarja? Cerkveni pevski zbor od Male Nedelje bo prišel k nam in

nam bo v Pergarjevi dvorani nudil lepo zabavno prireditev. Na sporedu so koncertne točke, same nove pesmi, ki jih je pel te malokateri pevski zbor, tako umetne kakor tudi narodne, ter tudi nova ljudska igra, ki je ganljiva, obenem pa poučna. Pa tudi tisti, ki so veselega značaja, ne bodo prikrajšani, ker je na sporedu tudi zanje preskrbljeno. Če hočeš torej videti in slišati lepe pesmi in ganljive prizore, pridi in obišči nastop malonedeljskih pevcev v nedeljo dne 24. februarja. Pridite vi in vsi vaši in napolnite Pergarjevo dvorano do zadnjega kotička. Tudi tamburaško, goslarski zbor bode pokazal, kaj zna. Začetek takoj po večernicah. Pridite gotovo! Vstopnina nizka.

Kapela pri Račencih. Na pustno nedeljo dne 3. marca priredijo dekleta Marijine družbe ob petih popoldne igro »Prisegam«.

Prihova. V nedeljo dne 24. t. m. priredi naša agilna Jadranska Straža v šoli Finžgarjevo

Važen zadružno-gospodarski razgovor.

V nedeljo dne 24. t. m., ob 9. uri zjutraj se vŕi v Ptuju v gostilni g. Miha Brenčiča in isti dan v Ormožu v zadružnih prostorih ob dveh popoldne važen razgovor zadrugarjev in prijateljev malokmetijskega združništva. Dnevni red je:

1. Nova pota in nove smeri slovenskega malokmetijstva. Poroča Ivan Vesenjaj, minister v pokoju.
2. Glavni grehi pri rastlinski in živalski proizvodnji našega kmeta. Poroča Alojz Janžekovič, ekonom in posestnik pri Sv. Lenartu.
3. Težke izkušnje v organizaciji nakupa in prodaje v našem malokmetijstvu. Poroča v Ptuju: Ognjeslav Skaza, poslovodja Kmetijske zadruge v Ptuju; v Ormožu pa zadružni tajnik in poslovodja Martin Munda.
4. Razgovor o teh točkah.

Prosimo radi važnosti predmeta naše zadrugarje, da zanesljivo pridejo.

Za Zadružno posredovalnico:

Ivan Vesenjaj, načelnik.

»Verigo«. Veseli smo, da se tudi pri nas dela za ljudsko prosveto. Dolgo smo sicer čakali, pa bo zato gotovo tem lepše in dovršenejše uspela prireditev te igre. Vsakdo bo z veseljem obiskal v nedeljo Prihovo in pozdravil za vse dobro vneto Jadransko Stražo s svojo gotovo udeležbo!

Sv. Jurij ob Taboru. Tukajšnja cerkvena Liša se je povečala in dobila nov oder, kar je zasluga naše posojilnice in naših pridnih deklet in fantov. V nedeljo dne 24. februarja bo gcepod profesor dr. Jeraj iz Maribora blagoslovil prenovljen Katoliški dom, popoldne ob pol treh pa bo slovesno otvorjen Katoliški dom z govorom g. dr. Jeraja, z več pesmimi in z petdejsansko ljudsko igro s petjem: »Mlinarjev Janez«. Le glejmo, da pravočasno kupimo vstopnice! — Tudi fantje so izobrazbo željni, kajti ustanovili so si fantovski odsek KA in prihaja vsako sredo zvečer k poučnim sestankom do 40 fantov. Fantje, bodimo stanoviti!

Št. Ilj pri Velenju. Prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 24. februarja ob treh popoldne v Društvenem domu kitaljsko igro v štirih dejanjih: »Tri modrosti starega Wangaa«. Igra, ki predstavlja resničen dogodek in vsebuje vzor prave krščanske ljubezni do bližnjega, je povsod vzbudila največje zanimanje. Pridite in pogledite!

Mestinje. V nedeljo dne 24. t. m. pridejo k nam gostovat sladkogorski gasilci ter vprizorijo v tukajšnjem gasilskem domu ob treh popoldne veselo igro »Dve nevesti«. Prijatelji zabave in smeha, posebej pa še neveste in ženi, iskreno vabljeni!

Laško. Kakor se sliši, nas nameravajo v kratkem dekleta Marijine družbe po par letih metvila zopet iznenaditi. Pripravljajo se na prekrasno igro »Prisegam«. Dekleta: le korajžno na delo. Mi Laščani — am obljubljam, da homo že znali ceniti vaše idealno delo. Bodite prepričane, da homo do zadnjega kotička napolnili našzupnijsko dvorano.

Pišce. Krajevna organizacija »Boja« priredi v nedeljo dne 24. t. m., ob 15. uri v Slomšekovem domu Vombergarjevo dramo v treh dejanjih »Vrnitev«. Po dolgem času zopet nastopimo v Slomšekovem domu. Ker je vstopnina nizka, so vabljeni vsi k obilni udeležbi. Bog živi!

tem se je odpeljal v smeri proti Zagrebu, ne da bi bil doma razodel, kam se je namenil in kedaj se bo vrnil.

Pripeljal se je še istega večera najboljše volje in v družbi bodočega zela Pasariča. Na njegovo povelje so ženske klale perjad ter pekle, da je dišalo po cellem Kraljevcu. Šele po bogati večerji ter obilnem vinu je gazda sporočil gospodinji, da se odpeljeta jutri oba z Veroniko na Pasaričev dom. Hčerka si naj ogleda bodoči dom in naj presodita z materjo, če ne bo Veronika zagorska graščakinja in ne štajerska kmetica!

Očetovo naznanilo ogledov je bil izrek smrtne obsodbe za edinko Veroniko. Mati je tudi znala, da bo oče to obsodbo koj po ogledih podkrižal in bodo slavili gostijo.

Tast in zet sta pila in se objemala na bodočo rajsko srečo v zakonu z najboljšo devojko; mati in hči sta prejkali ono noč v zavesti, da je očetov sklep nepreklicen ter ncizpodbiten.

Drugi dan je bil ogled Pasaričevega doma. Stenjevčani so pozdravili ter sprejeli navdušeno bodočo gazdarico. Grga je bil vsem v Stenjevcu kum, dra-

žestna Veronika jim bo kumica. Pohod v ogledu je bila predgostija, iz katere se je dalo sklepati, da bo Veronika na novem domu nekaj več, nego je bila v Kraljevcu.

Nevesta je imela edino mater, katera je razumela ter čutila otrokovo bol pri razgledovanju imetja Pasaričev, o katerih je vrela samo hvala in vse najboljše iz ust sorojakov. Celo mati Katička je pozabila pri toliki slavi ter premoženju na glavni stebel zakonske sreče — ljubezen. Klicala je hčerki v spomin svojo lastno življenjsko usodo. Tudi nje in njenega srca ni nikdo vprašal, če je volilo Hrvata Katiča. Vzela ga je, ker so tako odločili njeni starši. Ljubezen ter medsebojna naklonjenost, kolikor sta potrebni za zakonsko životaenje, sta se pridružili sami od sebe in s časom. Danes niti sama ne more reči drugače, kakor da je bila za njo izpolnitev volje staršev — sreča!

Po taki tolažbi iz ust matere, ki bi naj otroka najbolj umela, je bilo Veroniki jasno, da bode tudi ona deležna usode, kakor pretežna večina podeželskih nevest in posebno še pa po Zagorju.

Kaj bi ji koristil odpor in kaj solze? Nič! Ljudje

človeških jeter. Posamezne in značilno obolele dele je spravil v posode s spiritom in jih je prodal vseučilšču, ki je to robo naročilo v njegovi trgovini. Časnikar ga je vprašal, odkod da dobiva blago? Odgovoril je, da pomrje v Parizu dovolj revežev, za katere se nikdo ne zmeni in svoji mu prodajo po smrti njih trupla za malenkost v denarju. On trgovec obiskuje ubožnice in najbolj revne mestne okraje, kjer si izbere osebe, obolele na najbolj redkih in posebno strašnih boleznih. Trupla takih siromakov si zasuigura s posebno pogodbo, po kateri je on upravičen, da pride po umrlega po smrti. Naj-